

Szerkesztői üzenetek

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 38. szám, 2020. szeptember 18.

A szépirodalmi rovataink szerzőit ismételten szeretnénk megnyugtatni, és a türelmüket kérni! Az, hogy az elfogadott próza vagy vers a megszokottnál hosszabban – súlyos hónapokig – várakozik, semmilyen „másodlagos jelentéssel” nem bír, így soha nem kommunikálunk a szerzőinkkel, és az is természetes, hogy egy elfogadott írásból hónapok múlva sem lesz elutasított szöveg.

A várakozási idő nagymértékben nőtt. Szerzőinktől megértést kérünk! Köszönjük!

Az *Élet és Irodalom* internetes változata előfizetéssel vagy kulturális hirdetések megtekintése után olvasható. Továbbá a honlapot és az archívumot a nyomtatott lap előfizetői olvashatják egy igen egyszerű regisztrálás után. Ezzel szemben: akik bármilyen nemes megfontolásból is letöltik és a közösségi oldalakon olvashatóvá teszik a honlapon megjelent szövegeket, kárt okoznak a lapnak. Ezt az a gyakori magyarázat sem menti, hogy a „cikk annyira fontos, hogy azt mindenkinek olvasnia kell”. Bízunk benne, ha annyira fontos, akkor vagy fizetnek érte, vagy azzal támogatnak minket (és nekünk ez is jelentős segítség!), hogy a szöveget az *es.hu*-n olvassák el, és előtte megnézik a mindössze harminc másodperces reklámat.

Az *Élet és Irodalom* szerkesztőségének nincs lehetősége kreatívírás-képzést indítani, ahogy az *ÉS* nem foglalkozik szépirodalmi könyvkiadással sem. A lapot egy kis szerkesztőség készíti, ezért csak a nekünk szánt, a lapnak írt, megfelelő terjedelmű anyagok elbírálását tudjuk vállalni (szóközzel legföljebb 14-15 ezer leütéses szépprózai szöveg, illetve egy nyomtatott oldalnyi vers). Szakdolgozatok, regények, komplett kötetek bírálatát, szerkesztését, kiadói tanácsadást nem, hiszen felelősséggel csak akkor tehetnénk ilyesmit, ha gondoznánk a teljes szöveget, arra meg, sajnos, nincs lehetőségünk.